

Zpravodaj

obce BEDIHOŠŤ

Číslo 57

Květen 2023

Distribuván zdarma

www.bedihost.cz

Informační občasník pro občany obce Bedihošť

Vážení spoluobčané,

rád bych Vás informovat o průběhu roku 2023. Zejména o tom, co máme naplánováno a co by se mohlo uskutečnit. V letošním roce jsme opět žádali Olomoucký kraj o dotace pro naši obec. Jako každý rok se žádalo o dotaci pro hasiče 42 000 Kč, dotace nám byla přiznána v plné výši na pořízení nových dýchacích přístrojů pro zásahovou jednotku. Druhou dotaci jsme žádali z POV na rekonstrukci obřadní síně. Dotace nám nebyla přiznána a jsme zařazeni jako náhradníci, kdyby jiná obec dotaci odmítla. Rekonstrukce obřadní síně probíhá i bez dotací z našich vlastních zdrojů.

Jistě jste zaregistrovali, že se provedla oprava fasády na vchodu fotbalového hřiště naproti základní škole a dále probíhá projektová dokumentace na rekonstrukci bývalého kina. Zde se zastupitelé dohodli a odsouhlasili vybudování velkého sálu včetně šatny a sociálního zázemí. Na schodišti je naplánovaný výtah. Velký sál by měl sloužit k různým slavnostem a rodinným oslavám. Zmiňovaný projekt bude přichystaný na vyhlášení dotačního programu.

01 Pohled z ulice Prostějovské

02 Pohled z ulice Komenského

Kulturní dům Bedihošť | studie | vizualizace

03 Nárožní pohled

Dále máme připravenou projektovou dokumentaci na novou tělocvičnu pro základní školu, která také čeká na vyhlášení dotačního titulu.

Jako starosta obce bych rád srdečně poděkoval těmto spolkům - Sokolům, za zorganizování společenského plesu, maškarního bálu pro děti a šibřinek pro dospělé, manželům Trampotovým z Útulny pro duši a tělo za uspořádání poutavého loutkového divadla pro děti, našim dobrovolným hasičům za pořádání akce "Uklidíme Bedihošť", při které se nasbíralo přes 4 tuny odpadu a samozřejmě základní škole za již tradiční a velice oblíbený společenský večírek.

V tomto čísle najdete:

Slovo starosty	str. 1
Obecní úřad informuje	str. 2
Důležité kontakty	str. 3
Obecní poplatky	
Společenská kronika	str. 4
Poděkování	str. 7
Uctění památky Obětem z 1. a 2. světové války	
Sbor pro občanské záležitosti při OÚ Bedihošť	str. 8
Vražda Josefa Vincourka z Otonovic v květnu 1921	
Základní škola a mateřská škola Bedihošť	str. 11
SDH Bedihošť	str. 13
TJ Sokol Bedihošť	str. 14
Český zahrádkářský spolek	str. 16
Team Bedihošť	
Tenisové ozvěny	str. 18
Útulna pro duši a tělo	str. 22
Max Kašparů	str. 24
Historie pošty v Bedihošti	str. 25
Bedihošťské hody 2023 - fotogalerie	str. 27

KONTAKTNÍ ÚDAJE

Obecní úřad Bedihošť

Prostějovská 13, 798 21 Bedihošť

Telefon: 582 368 528

Datová schránka: ap8b2fe

E-mail: obec@bedihost.cz

Internetové stránky: www.bedihost.cz

Po zhruba padesáti letech jsem vyzkoušel uspořádat v Bedihošti hody a zároveň nechat vysvětit a předat hasičské zásahové vozidlo. Byl jsem mile překvapen hojnou účastí občanů. Myslím, že v dnešní nelehké době je potřeba dělat pro občany více kulturních akcí a snažit se, aby se občané více scházeli. V době covidu se plno lidí uzavřelo a přestalo komunikovat.

V průběhu roku se bude provádět kontrola domácností, jak nakládají se splaškovou vodou. Dle § 3 odst. 8, zákona č. 274/2001 Sb. - Zákon o vodovodech a kanalizacích. „Obecní úřad může v přenesené působnosti rozhodnutím uložit vlastníkům stavebního pozemku nebo staveb, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody, povinnost připojit se na kanalizaci v případech, kdy je to technicky možné.“ Obec bude především kontrolovat ty majitele, co nejsou připojeni na kanalizaci, jak likvidují odpadní vody.

Váš starosta
Jiří Zips

Obecní úřad informuje

Poplatky v roce 2023 za TKO a psy jsou ve výši (TKO 500,- Kč/os , pes 100,-Kč).
Všechny poplatky jsou splatné do 30. 6. 2023.

Poplatky je možné zaplatit hotově nebo platební kartou na obecním úřadě, případně bankovním převodem na níže uvedený účet.

č. účtu: 156 510 808 / 0300, pro příjemce napište do zprávy jméno a číslo domu

Úřední hodiny

Pondělí: 8:00 - 11:30, 12:30 - 17:00 úřední den
Úterý: 8:00 - 11:30, 12:30 - 15:00
Středa: 8:00 - 11:30, 12:30 - 17:00 úřední den
Čtvrtek: 8:00 - 11:30, 12:30 - 15:00
Pátek: zavřeno

Obecní poplatky

Komunální odpad	
500 Kč za osobu a rok	fyzická osoba s trvalým pobytem na území obce a fyzická osoba, která je majitelem stavby k rekreaci
Splatnost	v jedné splátce vždy do 30. 6. t.r.
Osvobození	- poplatník pobývajícím mimo ČR déle než 6 měsíců - musí prokázat - poplatník dlouhodobě nemocný umístěný v ústavech, zdravotnických a léčebných zařízeních, déle než 6 měsíců

Místní poplatek ze psů	
100 Kč za prvního psa	Standardní poplatek dle Obecně závazné vyhlášky obce Bedihošť č. 2/2014 o místním poplatku ze psů
100 Kč za druhého a každého dalšího psa	
Splatnost do	30. 6. t.r.
Osvobození	Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná a osoba s těžkým zdravotním postižením, která je držitelem průkazu ZTP/P podle zvláštního právního předpisu, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis.

- Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území obce Bedihošť.
- Poplatek se platí ze psů starších 3 měsíců.
- Držitel psa je povinen ohlásit správci poplatku vznik své poplatkové povinnosti do 15 dnů ode dne jejího vzniku. Stejným způsobem je povinen oznámit také zánik své poplatkové povinnosti.
- Všas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může obecní úřad zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím poplatku

Cena vodného a stočného na rok 2023

Společnost MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s. oznamuje, že bude ve všech provozovaných oblastech na Prostějovsku od 1. ledna 2023 uplatňovat cenu vodného ve výši 57,84 Kč/m³ (s DPH) a stočného ve výši 57,41 Kč/m³ (s DPH). Celkem za vodné a stočné s DPH 115,25 Kč/m³.

Ve srovnání s loňským rokem se jedná o navýšení ceny za vodné a stočné celkem o 18 % včetně DPH.

Ceny pro Prostějovsko	Kč/m ³ bez DPH	Kč/m ³ s DPH 10%
vodné	52,58	57,84
stočné	52,19	57,41
celkem	104,77	115,25

Informace a ceny převzaty z www.smv.cz

Důležitá telefonní čísla a kontakty

SOS Tísňová linka	112
Hasiči	150
Záchranná služba	155
Policie ČR	158

Havarijní služba

Voda, kanalizace: Moravská vodárenská a.s.	840 668 668
Plyn	1239
Elektrina: společnost E.ON se změnila na EG.D	800 22 55 77
O2: Technická podpora	800 02 02 02

Obecní úřad Bedihošť

Tel.: 582 368 528, e-mail: obec@bedihost.cz
www.bedihost.cz

Úřední doba:

Pondělí 8:00 - 11:30 12:30 - 17:00 hod. úřední den pro veřejnost
 Středa 8:00 - 11:30 12:30 - 17:00 hod. úřední den pro veřejnost
 Prosíme občany o dodržování návštěv pouze v úřední dny.
 V pátek se nevybírají poplatky, nájmy a neověřují podpisy.

Obecní knihovna

Provozní doba: Pondělí 15:00 - 18:00 hod.

Sběrný dvůr

Provozní doba: Středa a sobota 17:00 - 17:30 hod.

Základní škola

Víceúčelové hřiště a tělocvična při ZŠ
 Tel.: 582 368 525, 725 909 681 e-mail: zsbedihost@zsbedihost.cz

Mateřská školka

Tel.: 722 730 447, e-mail: skolkabedihost@centrum.cz
 Provozní doba: Po - Pá: 6:45 - 16:15 hod.

Pošta Bedihošť

Tel.: 954 279 821
 Pondělí, středa: 13:00 - 18:00 hod.
 Úterý, čtvrtek, pátek: 08:00 - 12:00, 13:00 - 14:00 hod.

Zdravotnictví

MUDr. Petr Stavěl – praktický lékař

Telefon ordinace: 773 344 499
 Ordinační hodiny v Bedihošti
 Pondělí, středa: 7:00 - 12:00 hod.
 Úterý: 12:00 - 18:00 hod.
 Čtvrtek: 13:00 - 17:00 hod.
 Pátek: 7:00 - 11:00 hod.

MUDr. Sylva Richterová – zubní lékař

Tel.: 582 368 475
 Ordinační hodiny
 Pondělí, středa: 7:30 - 14:30 hod.
 Úterý, čtvrtek: 7:30 - 15:45 hod.
 Pátek: 7:30 - 13:00 hod.

LÉKAŘSKÁ SLUŽBA PRVNÍ POMOCI (pohotovost)

Mathonova ul. 291/1, 796 04 Prostějov
 Blok E, vstup E1 (přízemí, vedle kantýny)
 Tel.: 582 315 111
 Ordinační hodiny:
 PO - PÁ 15:00 - 22:00 hod. (vstup E1, E2), 22:00 - 07:00 (vstup E1)
 SO, NE, Svátky 8.00 - 22.00 hod. (vstup E1, E2), 22:00 - 08:00 (vstup E1)

Společenská kronika - jubilea

Ve první polovině letošního roku oslavili nebo oslaví svá významná životní jubilea naši spoluobčané, kterým tímto co nejupřímněji blahopřejeme.

Leden: pí Snášelová Blanka 85 let
 p. Ides Miloslav 85 let
 p. Kouřil Karel 80 let
 pí Jedličková Oldřiška 80 let
 p. Koněvalík Jan 75 let
 pí Anischová Alena 75 let

Duben: p. Adam Václav 75 let
 p. Vojtášek Květoslav 75 let
 pí Čundrlová Miluše 75 let
 pí Vystavělová Dagmar 70 let

Květen: pí Šimová Zdenka 75 let

Únor: pí Redlichová Jarmila 95 let
 p. Hnízdil Viktor 95 let
 pí Nakládalová Libuše 90 let
 pí Finková Aloisie 75 let
 pí Šmídová Helena 70 let

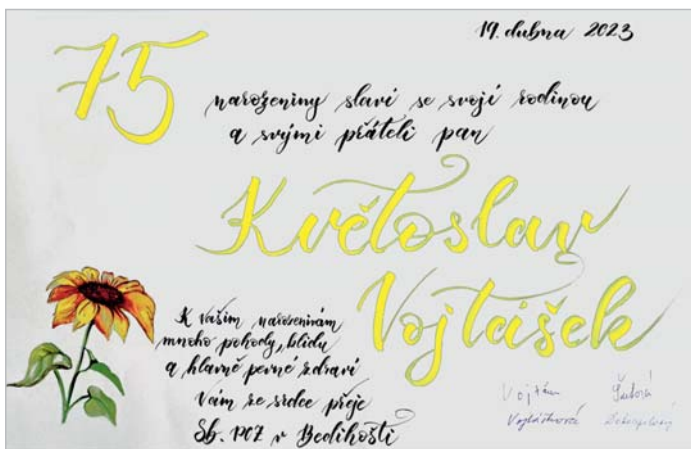
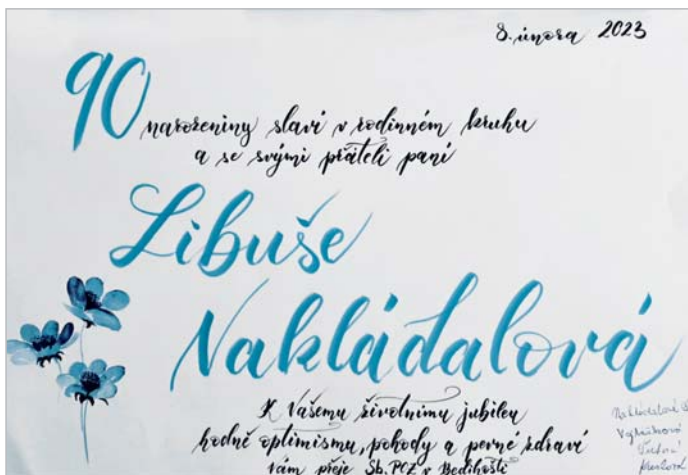
Červen: p. Hekele Miroslav 75 let
 pí Dokoupilová Jarmila 75 let

Červenec:

p. Janich Oldřich 85 let
 pí Novotná Jarmila 85 let
 p. Kelnar Jaroslav 70 let
 p. Hrazdil Jaroslav 70 let

Společenská kronika - zesnulí

S velkou úctou a zármutkem vzpomínáme na naše spoluobčany, kteří navždy opustili naše řady a zanechali tichou vzpomínku.

p. Rozsypal Václav

p. Hrubý Josef

Čest jejich památce!

Poděkování

Děkuji srdečně za milé blahopřání Obecního zastupitelstva resp. Sboru pro občanské záležitosti při OÚ k mému životnímu jubileu, které mne velice potěšilo.

Václav Adam

Uctění památky Obětem z 1. a 2. světové války

Členové Klubu vojenské historie Dukla z. s. z Prostějova opět stáli při příležitosti 78. výročí Dne vítězství čestnou stráž u pomníku Obětem z 1. a 2. světové války.

Dne 6. května 2023 položili kytice k pomníku Obětem z 1. a 2. světové války zástupci obce starosta Jiří Zips a Jaromír Přecechtěl společně s předsedou Československé obce legionářské, jednoty Prostějov, MVDr. Zdeňkem Bezroukem a dobově uniformovanými členy KVH Dukla z.s. Ing. Jaromírem Vykoukalem a Tomášem Tomanem.

Pro připomenutí je vhodné uvést, že se obec Bedihošť dostala na 10 "dlouhých" dnů do frontového pásma (od 29. dubna do 8. května 1945), které se táhlo od úpatí Drahanské vrchoviny (severně od Vyškova) až po Tovačov. Hlavní tanková bitva se v té době odehrála 8 km jihovýchodně od Prostějova mezi obcemi Čelčice a Klenovice na Hané. Na osvobození regionu se podíleli vojáci 2. a 4. ukrajinského frontu (vojáci bývalého SSSR, Rumuni a Čechoslováci). V brzkých ranních hodinách dne 9. května 1945 se v obci objevili jako první osvoboditelé vojáci Rumunské královské armády.

MVDr. Zdeněk Bezrouk

Pozvánka

Výbor kultury a Sb. POZ při Obecním úřadě v Bedihošti
vás srdečně zvou na

ZÁBAVNÉ POSEZENÍ PRO SENIORY

27. 5. 2023 od 14.00 hod.

v areálu u zahrádkářů v Bedihošti.

Program a občerstvení zajištěno, k tanci a poslechu hraje Roman Doležel.

Srdečně zvou pořadatelé.

Sbor pro občanské záležitosti při OÚ Bedihošť

Tak jako v minulém roce i letos připravily členky SpOZ zábavné odpoledne pro děti.

Tentokrát pod názvem Jarní putování za zajičkem. Akce se uskutečnila v sobotu, 25. 3. 2023 v parku.

Po zahájení a rozdání soutěžních kartiček se děti rozběhly po parku, kde na několika stanovištích plnily úkoly a sbíraly razítka za jejich splnění. Soutěžilo se například ve znalostech o jarních květinách, bystrost si děti procvičily ve skládání pexetria a fyzickou zdatnost předvedly při skocích do dálky. Soutěž byla ukončena v areálu zahrádkářů, kde si děti vyrobily velikonoční vajíčko a dostaly za splněné úkoly nejen odměnu, ale i drobné občerstvení.

Celé odpoledne se nám i přes chladnější počasí vydařilo a my se těšíme na další společné akce.

Vladimíra Navrátilová
SpOZ při OÚ v Bedihošti

Vražda Josefa Vincourka z Otonovic v květnu 1921

Po první světové válce bylo mnoho lidí demoralizováno, což se projevilo zvýšenou trestnou činností. Negativní trend se nevyhnul ani četnické stanici v Bedihošti, poněvadž v jejím obvodu bylo v letech 1919–1921 spácháno šest vražd. Již 3. února 1919 byl neznámým pachatelem zastřelen hostinský z Výšovic. V roce 1919 došlo k dalším vraždám v Čehovicích (13. června) a Vítonicích (8. září). V případě Čehovic byl zastřelen mlynář a dále postřeleni tři příslušníci jeho rodiny. Mlynářova žena o rok později zemřela na následky zranění. Pachatelem hrozného činu byl mladší mlynářův syn, jenž byl poté jako nepřítel předán do ústavu choromyslných. Ve Vítonicích rozzuřený veterán první světové války zastřelil během hádky manželku, za což si pak odseděl tři roky. Dne 20. dubna 1920 byl na polní cestě poblíž Otonovic nalezen s prostřelenou hlavou rolník Zikmund Vincourek. Pachatel tohoto zločinu nebyl během vyšetřování zjištěn, avšak podle záznamu kroniky Otonovic se ke zločinu po šesti letech přiznal syn zavražděného. K poslední vraždě ve zmíněném období došlo 30. května 1921 a shodou okolností byla spáchána na Zikmundovu bratři. Ani jedna z šesti vražd tedy nebyla provedena přímo v Bedihošti, nýbrž v sousedních obcích.

Vražda Josefa Vincourka

Odpoledne 30. května 1921 48letý rolník Josef Vincourek, bytem Otonovice č. p. 17, pracoval na poli. Po návratu domů zjistil, že mu někdo ukradl peníze, zlaté šperky a stříbrné hodinky. Se sekyrkou v ruce prohledal dům a poté venku spatřil muže prchajícího směrem k blízkým Čehovicím. Pronásledoval ho a lidi pracující v polích vyzýval k zadržení neznámého, který se schoval v žitném lánu. Vincourek se vrátil domů, kde se lépe obul, vzal si dvojku brokovnici a pak odjel na kole do Čehovic. Tamější děti stopovaly zloděje a umožnily Vincourkovi, aby ho dostihl. Stalo se tak na poli v blízkosti potoka Vřesůvky a pořád ještě na katastru Čehovic, avšak již nedaleko od katastrálních území Výšovic a Bedihoště (viz příložený plánec vypracovaný četníky v únoru 1922). Na pronásledování zloděje se podíleli i Antonín Letocha a Adolf Soušek, obecní funkcionáři Čehovic.

Vincourek na zločince dvakrát vystřelil z brokovnice, přičemž ho velmi lehce poranil několika broky. Několik svědků totiž uvedlo, že prchající muž byl na obličej i na těle zakrvácený. Kriminálník však střelbu opětoval z vojenské automatické pistole – nejprve postřelil Vincourka do nohy a poté ho ležícího na zemi z blízkosti usmrtil střelou do hrudníku. Poté se zmocnil Vincourkovy pušky a vydal se na útěk směrem k obci Skalka. Nikdo z přítomných se nepokusil vraha zadržet, protože jim v případě pronásledování vyhrožoval, že je zastřelí jako psy. Rolníku Prokopovi Večeřovi z Čehovic řekl: „Já jsem Ježek z Polkovic, abyste věděli, kdo jsem.“ Jak se později prokázalo, v tom zločinec nelhal. Mrtvola Josefa Vincourka byla prohlédnuta MUDr. Ignácem Křížkem, obvodním lékařem z Bedihoště, poté byla odvezena do Vincourkova domu v Otonovicích. Podle Křížkovy zprávy Vincourek, který vykrvácel na místě činu, zemřel na následky poranění plic.

Podle zprávy četnické stanice Bedihošť z 31. května 1921 se do Vincourkova domu vloupali dva pachatelé. Druhý z nich po krádeži zmizel s kořistí v poli. Oba byli před spácháním krádeže spatřeni v hostinci Jana Jaška v Otonovicích, kde hráli kulečník. Dne 3. června 1921 Vojtěch Kouřil z Bedihoště našel na louce zvané Podpipavčí žlutou koženou tašku. Když byla předložena vdově Františce Vincourkové, poznala v ní manželovu tašku. Identita Ježkova spolupachatele krádeže v Otonovicích nebyla zjištěna.

Bedřich Ježek, vrah Josefa Vincourka

Bedřich Ježek se narodil 13. listopadu 1886 v Polkovicích. Jeho mládí bylo negativně ovlivněno dospíváním v rodině dědičně zatížené psychickými nemocemi. Jeho otec Matěj, notorický alkoholik, opustil rodinu a následně se oběsil. Bedřich po vychození obecné školy střídavě žil v Polkovicích a Měrovicích nad Hanou a pracoval příležitostně jako pomocný zedník. S o osm let starší manželkou Marií měl dceru i syna, který však brzy zemřel na zánět mozkových blan. Ježkovu fotografii jsem nesehnal, podle dochovaných popisů byl střední výšky, měl silnější trup, kulatý obličej, černé vlasy a knír.

Trestnou činnost zahájil v roce 1906 drobnou krádeží, za kterou dostal trest odnětí svobody na jeden den. V poslední den roku 1906 postřelil při čištění zbraně souseda Fuchse, jemuž musela být kvůli následné sepsi amputována noha, ale brzy poté stejně zemřel. Ježek byl pro přečin proti bezpečnosti života odsouzen k měsíčnímu odnětí svobody. Od roku 1910 byla zaznamenána řada Ježkových zločinů, např. podvody, krádeže, úmyslné tělesné poškození. V roce 1915 utekl jako raněný voják z nemocnice v maďarském Debrecínu, což bylo posuzováno jako dezerte.

Dne 10. listopadu 1918, tedy pouhé dva týdny po vzniku Československé republiky, vyvrcholila nevraživost mezi Ježkem a Aloisem Křepelkou, starostou Polkovic. Při potyčce na silnici v obci Ježek střelil starostu projektilem z revolveru do hrudníku. Křepelka zemřel během několika minut na masivní vnitřní krvácení. Případ měl zřejmě politické pozadí, poněvadž Křepelka byl v Polkovicích i okolí velmi neoblíbený. Za první světové války inicioval soudní spory, udával apod. Dokonce měl na svědomí udání Slavomíra Kratochvíla (ročník 1889), přerovského Sokola a vlastence. V polovině listopadu 1914 Kratochvíl předal Křepelkovi v přerovském hostinci letáky s protirakousky laděnou básničkou. O dva dny později učinil Křepelka udání a Slavomír Kratochvíl byl již 23. listopadu 1914 odsouzen stanným soudem k trestu smrti a popraven v Ostravě. Mimochodem jednalo se o první oběť z řad účastníků I. čs. domácího odboje. Vyšetřovací verze, že Ježek zabil Křepelku za peníze vybrané od obyvatel Polkovic, se však neprokázala. V noci stejného dne, kdy Ježek při potyčce zastřelil Křepelku, byla Ježkova manželka třikrát postřelena přes okno neznámými pachateli. Jako velmi vážně zraněná osoba byla delší dobu v lékařském ošetřování.

Je ovšem s podivem, že dne 3. ledna 1919 Krajský soud v Olomouci odsoudil Ježka jen za přečin proti bezpečnosti a neoprávněné nošení zbraně k pouhým třem měsícům odnětí svobody (sic!). Za zastřelení muže skutečně velmi nízký trest. Ježkova trestná činnost ovšem pokračovala, na začátku roku 1920 podnikl spolu s dalšími pěti zločinci několik násilných loupeží v okolí Kojetína a Kroměříže. V čele této bandy stála osmnáctiletá Marie Dočkalová. Dne 5. března 1920 byl Ježek v Ostravě-Mariánských Horách zadržen četníky. V únoru 1921 byl v Olomouci odsouzen k deseti letům odnětí svobody, ale již 26. dubna 1921 se mu podařilo utéct z věznice Krajského soudu v Olomouci.

V létě 1921 se dokonce ukrýval mezi Cikány v lesích u Holešova. Rovněž v tom lze najít důvod, proč novináři srovnávali recidivistu Ježka s obdobným delikventem Nikolou Šuhajem (ročník 1898), jenž byl navíc v té době (16. srpna 1921) zabit na Podkarpatské Rusi. Rozsáhlá trestná činnost Bedřicha Ježka vzbudila na počátku dvacátých let minulého století velký zájem veřejnosti i tisku. Tehdy díky novinářům získal nezaslouženou aureolu hrdiny. Uměl se sice dobře maskovat a unikat četníkům a policistům, avšak na druhé straně v případech pronásledování neváhal vraždit.

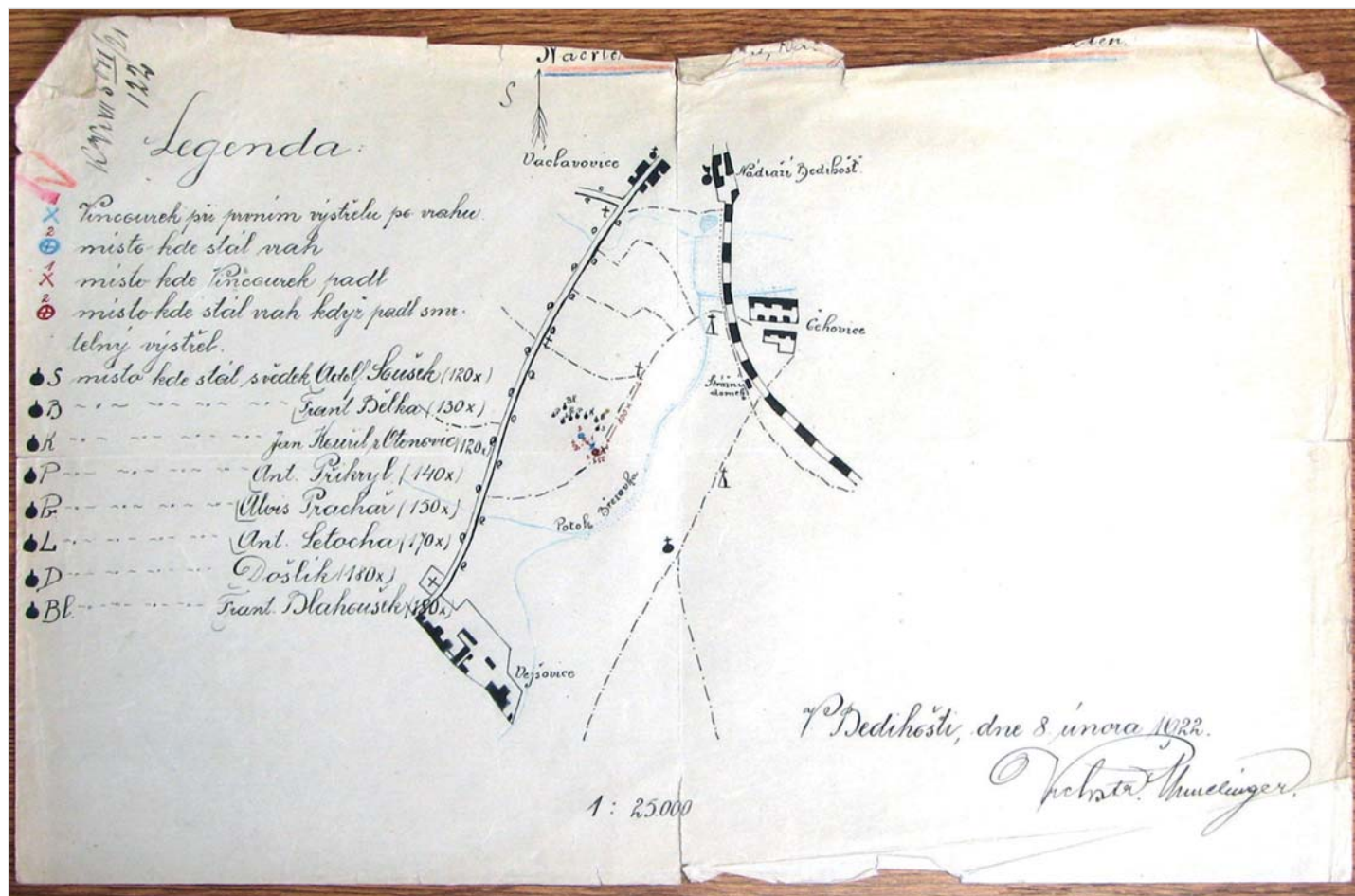
Na začátku září 1921 spolu s milenkou Hermínou Švancarovou (narozena 1902 v Prostějově) Ježek odcizil z kostela v Chropyni stříbrné bohoslužebné předměty. V jeho trestné činnosti ho podporovala i manželka, u níž se občas skrýval. Dne 24. listopadu 1921 zastřelil v Prostějově krejčího Eduarda Šmída, v jehož bytě ukradl kufr s penězi. Teprve 9. prosince 1921 byli Ježek a Švancarová zatčeni v jednom vsetínském hotelu.

Během výslechů Ježek popíral, že by spáchal vraždu Vincourka a Šmída. Svědci spáchání vraždy Josefa Vincourka dokonce při konfrontaci nepoznali v Ježkovi vraha. Nicméně později se prokázalo, že Vincourka i Šmída skutečně zavraždil Bedřich Ježek. Dne 2. června 1922 Krajský soud v Olomouci odsoudil Ježka k trestu smrti provazem. Tomáš G. Masaryk, prezident republiky, však jako v téměř všech obdobných případech prominul odsouzenému trest smrti a změnil ho v doživotní odnětí svobody. Do roku 1930 byl Ježek vězněn na Mírově, poté až do roku 1942 v Plzni-Borech a od té doby ve Valdicích. Rozhodnutím komise pro podmíněčné propuštění Krajského soudu v Hradci Králové byl 16. listopadu 1951 propuštěn z výkonu trestu na svobodu. Stalo se tak téměř 30 let

od doby, kdy byl zatčen ve Vsetíně. Ježek byl propuštěn na zkušební dobu deseti let, avšak usnesením Okresní prokuratury Olomouc z dubna 1954 bylo rozhodnuto považovat Ježkův trest za odpykaný, čímž byla zrušena platnost zkušební doby.

Dodatek: Legendární zločinec Martin Lecián

Zatímco jméno Bedřicha Ježka dnes skoro nikomu nic neříká, o jménu „jeho nástupce“ Martina Leciána (ročník 1900) to neplatí. Lecián páchal zločiny v průběhu dvacátých let minulého století na mnoha místech Moravy, např. při své loupežné činnosti postřelil dva muže v Kojetíně, v říjnu 1926 městského strážníka Františka Pivného a v únoru 1927 fotografa Karla Plíhala. V září 1927 Lecián zastřelil při neúspěšném pokusu o útěk z vojenské věznice v Olomouci strážního vojína Ference Kisse. Po této vraždě prezident Masaryk neudělil milost a recidivista Lecián byl popraven 6. října 1927 v Olomouci. Přestože se jednalo o sprostého zločince a trojnásobného vraha, provázela ho již v době jeho zločinů zcela nezasloužená pověst lupiče gentlemana. Podobné pověsti se i díky některým novinářům těšil také Bedřich Ježek z Polkovic, mj. vrah Josefa Vincourka z Otonovic. Kladné vnímání podkarpatoruského „zbojníka“ Nikoly Šuhaje, jenž je v článku také zmíněn, bylo navíc ovlivněno literárním dílem Ivana Olbrachta.

Plánek k vraždě Josefa Vincourka vypracovaný v roce 1922 četnickou stanicí Bedihošť. ZA, pobočka Olomouc

Otonovice č. p. 17, kde žil Josef Vincourek. Mapy.cz

Použité prameny a literatura

Státní okresní archiv Prostějov, fond Archiv obce Hrubčice, inv. č. 82 (kronika osady Otonovice).

Státní okresní archiv Prostějov, fond Četnická stanice Bedihošť, inv. č. 8 (památník četnické stanice Bedihošť).

Zemský archiv v Opavě – pobočka Olomouc, fond Krajský soud Olomouc I, sign. Z 326/21.

DRECHSLER, Aleš – FIŠMISTROVÁ, Věra – LAPÁČEK, Jiří: Polkovice – dějiny a současnost obce. Polkovice 2008.

PLACHÝ, Jiří – PEJČOCH, Ivo: Masarykovy oprátky. Problematika trestu smrti v období první a druhé Československé republiky 1918–1939. Cheb 2011, s. 65–84 (kapitola Martin Lecián – legenda československého zločinu).

VIDLIČKA, Jiří: Osudy lupiče a vraha Bedřicha Ježka – moravského Nikoly Šuhaje? – ve světle justičních fondů olomoucké pobočky Zemského archivu v Opavě. In: Olomoucký archivní sborník č. 17. Olomouc 2019, s. 103–113.

Velikonoční jarmark

V období velikonočních svátků a připomínání si lidových tradic měli rodiče i další návštěvníci naší školy možnost nazdobit si perníčky, vajíčka, vyrobit si pomlázku a zhlédnout vlastnoruční výrobky žáků všech ročníků. Pořádali jsme totiž VELIKONOČNÍ JARMARK. Novinkou bylo drátkování, odkud si děti odnášely úžasné vlastnoruční velikonoční výtvořky. Rodiče měli také příležitost vyfotit své děti v malém „fotokoutku“. Jak bývalo zvykem všech lidových jarmarků, byla i u nás možnost nakoupit si krásné velikonoční dekorace nebo si vychutnat tradiční velikonoční občerstvení. Program obohatilo vystoupení tanečního kroužku pod vedením paní učitelky Stražické. Pomyslnou tečkou na dortu se stal program dětského symfonického orchestru Richband, který náš jarmark slavnostně zakončil. Největší odměnou byly nekončící ovace a nadšení jak u dětí, tak i od rodičů.

Mgr. Silvie Slavkovská

Pohár vědy

Pohár vědy je mezinárodní soutěž, která nabízí žákům všech věkových kategorií skupinové badatelské, experimentální a komunikační aktivity související s řešením teoretických i praktických problémů z různých oborů fyziky, chemie, matematiky, techniky, biologie, ekologie a podporuje kreativitu i technické, manuální a ICT dovednosti.

Tento rok se do soutěže zapojili žáci sedmé a osmé třídy pod vedením paní učitelky Belíčkové a Horňákové. V základním mezinárodním kole soupeřilo mezi sebou 72 týmů a náš tým Letci skončil na krásném 12. místě a 2. místo obsadil v Olomouckém kraji. Tento krásný výsledek vybojovali žáci: František Deneš (7.A), Tereza Přikrylová (7.A), Michaela Marci (7.A), Kristýna Buchtová (7.A), Eliška Menšíková (7.A), Karolína Javorková (8.B), Vendula Zajíčková (8.B), Aleš Václavěk (8.B) a Jan Schuster (8.B). V pátek 5. května pokračovala soutěž regionálním kolem, kde se potkalo 24 nejlepších týmů. Náš tým pro regionální kolo ve složení František Deneš, Karolína Javorková, Aleš Václavěk a Jan Schuster představili pokus Záhadný kečup, se kterým vybojovali nádherné 10. místo a postoupili do Ústředního kola v Nymburku, které se bude konat už v červnu. Všem žákům gratulujeme!

Základní kolo

Regionální kolo

Mgr. Veronika Belíčková

Sportovní akce

Žáci Základní školy v Bedihošti se v posledních dvou týdnech zúčastnili hned několika sportovních akcí.

Dva týmy reprezentovaly školu na okresním fotbalovém turnaji McDonald's Cup, který se každoročně koná v celé České republice. V pondělí se vydali na souboj mladší fotbalisté, kteří se umístili na hezkém třetím místě. Starší fotbalisté vybojovali čtvrté místo. Přes výborný výkon se žákům nepodařilo probojovat do krajského kola, nicméně přijeli spokojení a plní sportovních zážitků.

Žáci druhého stupně měli možnost poměřit své síly ve florbale. Ti nejlepší vyrazili do Olšan, kde soupeřili ve dvou věkových kategoriích. Žáci 6. a 7. tříd získali zasloužené 3. místo. Žáci 8. a 9. tříd měli ve skupině další 3 družstva a smolně skončili na posledním místě.

Dalším sportovním zážitkem byl Štafetový pohár, který se uskutečnil na Základní škole Jana Železného v Prostějově. Děti soutěžily hned v několika disciplínách – skoku z místa, hodu medicinalem, štafetovém běhu. Zde byli žáci naší školy velmi úspěšní především v individuálním umístění. V hodu medicinalem jsme obsadili v obou kategoriích 1. místa díky Jiřímu Štefkovi z 5. B a Brunovi Jančíkovi z 3. A. Ve skoku z místa zvítězila ve své kategorii Monika Pospíšilová z 3. A. Celkově se děti jako tým umístily na 5. místě z 8 družstev.

Děkujeme všem žákům za vzornou reprezentaci školy a přejeme jim i další sportovní úspěchy!

Školní družina

Ve čtvrtek 27. 4. 2023 proběhla ve školní družině akce ke Dni Země. Předchozí dny jsme probírali vše o odpadech a jejich třídění, o znečišťování planety a o tom, jak každý svým chováním může přispět ke krásné a zdravé přírodě kolem nás.

Ve čtvrtek odpoledne se všichni žáci ŠD s vychovatelkami vydali na rybník do Čehovic, kde nás přivítal jménem spolku Rybáři Čehovice pan Pavel Kratochvíl. Po krátkém úvodu a poučení o bezpečném chování jsme dostali rukavice a kbelíky a vydali se vyčistit okolí rybníka od odpadků. Děti se předháněly, kdo naplní kbelík jako první. Přitom jsme nezapomněli pozorovat i živočichy, kteří v rybníku a jeho okolí žijí. Odměnou nám byla nejen dobře odvedená práce, ale i svačinka a sladká odměna, kterou nám připravila paní Ivana Kratochvílová. Děkujeme tímto spolku Rybáři Čehovice za poučné a příjemně strávené odpoledne.

Za kolektiv vychovatelek ŠD při ZŠ
Bedihošť
Vladimíra Navrátilová

Sbor dobrovolných hasičů Bedihošť

Vážení spoluobčané,

Dovolte, abych Vás informovala o chodu našeho sdružení v první polovině roku. V letošní plesové sezóně chyběl náš tradiční Hasičský bál, jelikož kvůli podmínkám pronájmu, zvýšení cen energií a počtu našich aktivních členů se nám nepodařilo ples uskutečnit. Ale i přes nízký počet členů se snažíme přispívat do kulturního chodu obce a proto v březnu, ve spolupráci se SRPŠ a obcí Bedihošť, jsme pořádali, již druhý ročník Uklidíme Bedihošť. I přes nepřízeň počasí přišli dobrovolníci uklidit okolí naší obce. Za odměnu po dobře vykonané práci bylo pro všechny připraveno občerstvení. Touto cestou bych chtěla ještě jednou poděkovat panu Štěpánu Vlášilovi, který i tento rok zajistil svoz pytlů s odpady a neváhal přiložit ruku k dílu.

V březnu taktéž proběhl sběr železného šrotu. Dále letos opět na konci dubna nechyběl již desátý ročník Pálení čarodějnic konaný na místním fotbalovém hřišti. Byly připraveny atrakce pro děti, klaunské vystoupení a občerstvení. Děti opekly špekáčky, zapálili jsme vatru a tradičně pan starosta po setmění odpálil ohňostroj a i přes chladné počasí se veselilo do pozdních večerních hodin.

Na druhý květnový svátek se konaly Bedihošťské hody, kde po odsloužené mši, bylo předáno starostou obce nové zásahové vozidlo CAS 20, tovární značky DAF. Přidám pár technických informací o vozidle: vodní nádrž 2000l, nádrž na pěnidlo 100l, max. rychlost 125 km/h, 2x vysokotlaký proud na obou stranách vozu v délce 40m, 7 míst k sezení. Tímto hasiči z JPO ještě jednou panu starostovi děkují.

A ještě tedy pár slov k jednotce požární ochrany. Jednotka vyjížděla 11.2. k technické pomoci při pádu stromu u hřbitova v Bedihošti. Dále hasiči z jednotky prověřili nové vozidlo při taktickém cvičení požáru lesa u obce Ptení. Naše jednotka ve spolupráci s ostatními zajišťovala dálkovou dopravu vody při hašení požáru.

V následujících letních měsících pro Vás připravujeme tradiční večerní zábavu Srpnovou noc a již se na Vás velice těšíme.

Taktické cvičení požáru-lesa

Pálení čarodějnic

Slavnostní svěcení a předání hasičského vozu jednotce SDH Bedihošť

Bc. Michaela Kubeláková
SDH Bedihošť

Poděkování za účast na cvičení složek IZS

HASIČSKÝ ZÁCHRANNÝ SBOR OLOMOUCKÉHO KRAJE Územní odbor Prostějov, Wolkerova 6, 796 01 Prostějov

Vážený pane starosto,
rádi bychom poděkovali jednotce SDH vaší obce za účast na taktickém cvičení složek IZS, které se uskutečnilo dne 21. 4. 2023 v dopoledních hodinách. Všichni zúčastnění členové vaší jednotky ke cvičení přistoupili velmi zodpovědně, což vedlo k úspěšnému a profesionálnímu zvládnutí celého cvičení. Rovněž byly prakticky odzkoušeny nové metody, postupy a bylo ověřeno, že jednotky mohou být na takovéto typy události v případě nutnosti nasazovány.

Vážíme si práce členů jednotek SDH obcí a rádi bychom znali co nejlépe jejich pohled na věc.

Jedná se o členy Zásahové jednotky:
Velitel zásahu – Ing. Vojtěch Kuchař
Strojníci – Petr Kuchař, Marian Hrabec
Hasiči – Miroslav Hýbl, Radek Mišo
Řidič – Jiří Zips

S pozdravem
plk. Ing. Marek Sobek
ředitel územního odboru Prostějov
HZS Olomouckého kraje

TJ Sokol Bedihošť

Vážení čtenáři chtěl bych Vás informovat o účinkování Sokola Bedihošť.

Sokol Bedihošť se snaží dělat akce pro veřejnost, v lednu proběhl společenský večírek, v březnu dětské a dospělé šibřinky, navštívilo nás na všech akcích spoustu lidí a za to moc děkujeme.

Sokolský ples

Sokolský ples - taneční vystoupení ZŠ Bedihošť pod vedením Olgy Holubové

Dětské šibřinky

Dětské šibřinky

Ted' pojďme chvilku k fotbalu. Začátek jara naše muže nezastihl v optimální formě, bohužel zatím bez bodu, ale věříme že výsledky se určitě zlepší.

Mládež už je na tom o něco lépe, jak příprava, tak mladší i starší žáci už za sebou mají nějaké to vítězství a to je burcuje k lepším výkonům. Dorostenci kteří jsou spojení s Vrahovicemi taky moc bojují a patří jim místo ve středu tabulky (Martin Musil). Je na místě opět poděkovat trenérům kteří společně se mnou podporují mládež a obětují spoustu volného času z lásky k fotbalu (Marcel Škop a Zdeněk Pazdera ml.). Samozřejmě je na místě poděkovat i rodičům a fanouškům.

V dubnu proběhl turnaj výběru okresů, kde se po svých výkonech probojovali Tomáš Franc, Lukáš Poles, obrovská gratulace a jsme rádi že stále máme co v Bedihošti nabídnout. Bohužel doba je zlá a dětí ubývá čím dál víc, někteří končí a jiní se posunují do větších klubů. Zmínil bych - Tobiáš Musil 1.SK Prostějov, Veronika Langrová 1. SK Prostějov dívky, v létě za ní přestoupí i Gabriela Hýblová, Leona Tichá a Lucie Vičarová SK Sigma Olomouc dívky, přejeme mnoho úspěchů. Samozřejmě přivítáme nové fotbalisty i fotbalistky, stačí se nebát přijít a mít chuť sportovat, informace u Zdenka Hrubého ml.

Mimo Sokol se zúčastnil tým Lamy Bedihošť celorepublikového turnaje amatérů v šípkách Gambrinus cup. Z celkově přihlášených 400 týmů, po okresních a krajských kolech se Lamy dostaly až do finále v Praze mezi 99 týmů a obsadily za bouřlivého fandění příznivců krásné 17 místo v republice. Po cestě k vlaku po Praze se zpívalo a myslím si, že už všichni ví, kde Bedihošť leží. Děkujeme sponzorům (stavebnictví Vymlátíl, obec Bedihošť a Naši hasiči).

Rád bych Vás pozval i na turnaje mládeže. 24. 6. starší žáci a 25. 6. dorost. Turnaje se uskuteční na místním hřišti.

Závěrem bych chtěl moc poděkovat obci Bedihošť za podporu mládeže, celkově celého fotbalu a za opravy hřiště, které právě probíhají.

Za Sokol Bedihošť Hrubý Zdeněk ml.

Český zahrádkářský spolek Bedihošť

Vážené čtenářky a čtenáři. Rádi bychom Vás informovali o naší činnosti v zahrádkářské organizaci.

V letošním roce jsme naši činnost zahájili na akci Sboru pro občanské záležitosti koncem měsíce března, která se jmenovala „Jarní putování se zajičkem“, kde jsme vypomáhali. Bylo trochu chladněji, bohužel počasí nikdo nenaplánuje, je to vždycky tak trochu sázka do loterie. Ale naštěstí nepršelo a všichni si to užili. Děti byly spokojené, a to je vždycky to hlavní.

Dále následoval jarní úklid v areálu, jak v klubovně, tak i na zahradě.

27. 5. 2023 proběhne v našem areálu odpolední setkání našich starších spoluobčanů, které každým rokem pořádá Obecní úřad a členky Sboru pro občanské záležitosti v Bedihošti.

Toto každoroční setkání je malým poděkováním všem seniorům za jejich dlouholetou spolupráci pro obec.

Další naplánovanou akcí je 3.6.2023 od 15 hod Dětský den. Pro naše dětičky připravujeme odpoledne plné her, soutěžení a zábavy. Bude i „Překvapení pro všechny“. Nebude chybět bohaté občerstvení jak z grilu, tak i něco sladkého na zub. Tímto Vás malé i velké co nejsrdečněji zveme. Přijďte si to s námi užít. Objednáme počasí a společně si to užijeme.

Na závěr bychom chtěli poděkovat p. starostovi Jiřímu Zipsovi a zaměstnancům obce za jejich vstřícnost a ochotu, vždy když potřebujeme, pomohou.

V dalším období pro Vás připravujeme různé akce, o kterých se vždy předem dozvíte.

Už nyní se těšíme na naše společné setkávání. V této těžké době je důležité, aby všichni drželi při sobě a my bychom naší činností chtěli udržovat dobré vztahy mezi námi všemi...

Za ČZS Bedihošť Jarmila Jelínková

TEAM Bedihošť

Konec loňského roku patřil opět „Vánočnímu rybníčku“. Tentokrát jsme se museli do rybníka opravdu prosekat přes 7cm silný led. Do ledové vody se odvážilo 12 borců.

Prvním závodem - to byl zimní Salomon JEŠTĚD 24 WINTER za účasti Libora a hosta týmu Lukáše Piláta.

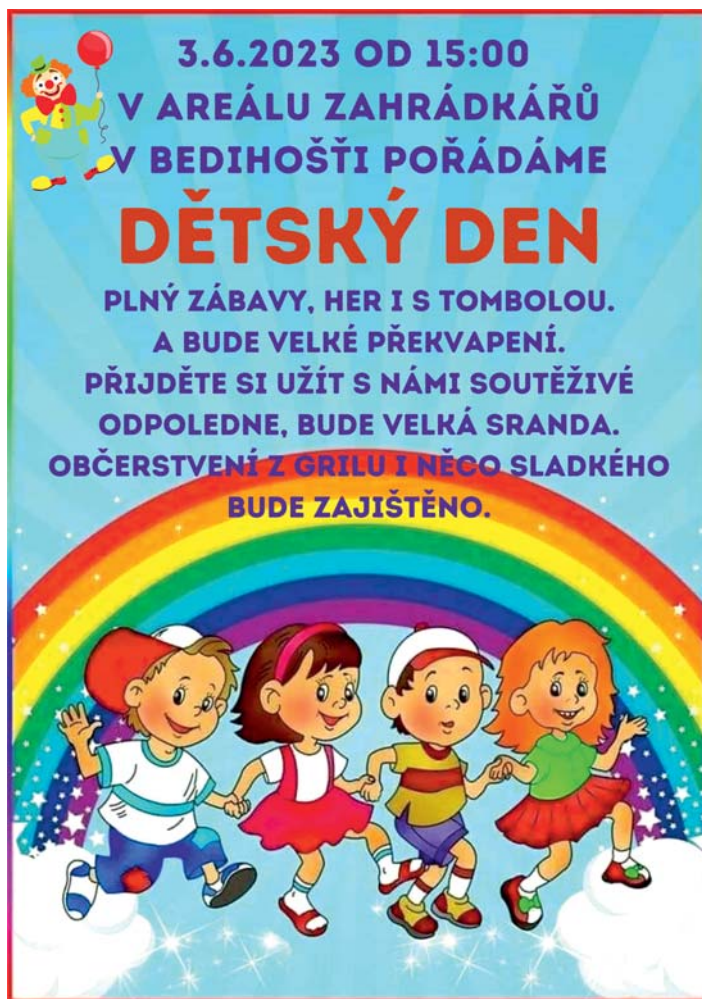
V únoru to „rozběhla“ Veronika. Zvládla najednou dva závody po sobě – Winter Run Olomouc 4 a 8K.

Březen začal Josefovským během ve Zlíně. Následoval Velikonoční Prostějov. Na ½ maraton vyrazili Mirda a Veronika. Desítku pak Pavel, Váša a Bára. Z nejmladších Gábi a Zuzka na 500m.

Týmový ¼ a ½ maraton odstartoval starosta obce první víkend v dubnu.

Každý rok zveme přátele běhu na naše akce. Tentokrát to byli - Pavel Dopita / člen komise pro rozvoj sportu Olomouckého kraje a všestranný sportovec od běhu až po box / s manželkou Lenkou Klára Šebková / lektorka jógy / s Filipem Drmolou a Ondra / voják /.

Koncem měsíce Veronika zvládala v pěkném čase ženskou štafetu NoMen Run 88K na Vysočině a Zdenál si vylepšil čas na běžecké armádní lize v Brně.

Ukončení běžeckého roku

Vánoční rybníček

TEAM ½mar aton

TEAM ½mar aton - Pavel a Lenka

TEAM ¼mar aton - Klára a Filip

Čekají další závody, další výzvy – překážkový závod Urban challenge, Moravský ultramaraton, Beskydská sedmička, TEAM triatlon a další.

Vendy

Prostějovský ½mar aton - Gábi

Prostějovský ½mar aton - Zuzka

Prostějovský ½mar aton

NoMenRun - Veronika

Winter Run Olomouc - Veronika

Armádní liga Brno - Zdenál

Běhy Zlín - Váša a Libor

Tenisové ozvěny

Po prvním nadšení úvodních ročníků by málokdo předpokládal že si parta místních tenisových nadšenců udrží svého koníčka v této soutěžní rovině a máme tu první kulatiny – z čehož mám upřímnou radost. Nechci se zalýkat sentimentem, nutno podotknout že soutěž jako každá jiná, prošla svým vývojem herního systému, kdy se místo třetího setu hraje supetiebreak a na základní skupinu se přibrala nastavba v podobě finálového boje nejlepší čtveřice a letos dokonce šestice.

Počet tenistů, kterých prošlo naší soutěží dosáhlo úctyhodných 29 hráčů a z toho máme 7 vítězů.

Vítězem v počtu získaných titulů je 3x zlatý Roman Grochol v letech 2015, 2017, 2019, jehož legendární slova, která pronesl při svém zápisu do soutěže TAK JÁ TO S VÁMA ZKUSÍM mi dodnes rezonují.

Historicky prvním vítězem soutěže se v roce 2013 stal především fotbalista Luděk Zdráhal

Další zlatá tažení předvedli za rok 2014 Pavel Neoral, 2016 Miloš Mlčoch, 2018 Ondřej Remenec, 2020 Michal Novák a konečně poslední šampion z roku 2021 Zbyněk Piňos.

Vítězem soutěže v roce 2014 byl Pavel Neoral

Vítězem soutěže v roce 2016 byl Miloš Mlčoch

Ondřej Remenec zvítězil v roce 2018

Vítězem v roce 2020 byl Michal Novák

s Oldou se ve skupině nejvíce potrápili s manželi Smýkalovými 6:4, ale jinak všem vystavili celkem jednoznačný účet včetně ve skupině druhým Emilovi Remencovi s Markem Křivánkem.

Ve druhé skupině se proti sobě potkali obhájci titulu Michal Jahn se Zdeňkem Pazderou, kteří se doplnili partáky Mírou Juránkem a Michalem Novákem. Druhé housle nechtěli hrát ani Lukáš Opavský s Vládou Poláčkem, ale nakonec se do finále přes duo Jahn/Juránek nedostali a museli se spokojit s bojem o bronz proti Emilovi s Markem. V něm měli nakonec větší morálku zkušený bardi Emil Remenec a Marek Křivánek, kteří bronz kvitovali slovy "třetí místo na začátek sezóny, není vůbec špatné".

Finálový duel obstarali tedy šampioni Zavíráku Piňos/Šenk proti obhájci Michal Jahn se staronovým partákem Miroslavem Juránkem.

A finále to bylo velmi atraktivní, kdy musel rozhodnout až 12 gam zlatého setu. Poslední výměnu turnaje za stavu 6:5 a 40:15 pro Zbyňka s Oldou poslali v defenzivě hrající soupeři do autu, a tak mohli přespolní šampioni po převzetí poháru z rukou ředitele turnaje dotované starostou obce zaslouženě slavit.

Další dostaveníčko si deblový hráči dali v rámci bílého Wimbledonu 9.7. v počtu 8 párů. Své první společné vítězství si na prestižním turnaji připsala dvojice Opavský Poláček. Finálový boj proti obhájcům Remenec/Křivánek zvládli s grácií a přehráli soupeře 6/4. Oblíbeného podniku se účastnili i hráči z řad bedihoštského fotbalu (mimořádně šampion prvního ročníku singlové soutěže Luděk Zdráhal se Zdeňkem Hrubým) a zástupci tenisového klubu z Bystřice pod Hostýnem kdy turnaj dostal nový rozměr.

Závěrečný Zavírák 8. 10. 2022 v konkurenci 9 herních párů v netradičním herním systému rozdělených na tři skupiny ze kterých se dle úspěšnosti vytvořili další tři skupiny kdy v každé skupině se hrálo každý s každým. Do finálové skupiny postoupili Piňos/Nezval, Novák/Žvátarová a Michal Jahn s dcerou Anetou. Srovnání profi přístupu mladé tenistky je vůči nám nadšencům rozdílové hlavně v počtu nevynucených chyb, a tak nám bezchybná Anetka dávala školu. Trochu nám turnaj zamotala výměna hráče ve dvojici Piňos/Nezval za Šuranský/Nezval, která vyvolala vlnu otázek a pocitu poškození, která byla přetavena v gesto fair play, kdy se vítězové stali historicky dva páry!

Dle bodů Jahnovi a morálně Michal Novák s Veronikou Žvátarovou, kteří právě „doplatili“ na zmiňovanou výměnu hráčů. Doufám že tato výjimečná situace, která řečeno slovy klasika se může stát jednou za 10 let nezanechá skvrny a bude brána nadhledem hodným sportovců.

Singlová Soutěž nabídla souboje mezi 13ti hráči, kteří zápolili snad již v ustáleném systému základní skupina a nástavba na dva vítězné sety kdy za stavu 1-1 na sety rozhoduje supertiebreak. Nástavbová část byla (jak bylo již řečeno) pro větší dramatickosti rozšířena pro šestici nejlepších.

Jedinou výhodu přímého postupu do semifinále měli první dva hráči základní skupiny, kterými se stali obhájce Zbyněk Piňos a loni bronzový Emil Remenec. Ti čekali na svoje soupeře z duelů Opavský – Žvátorová a Poláček – Smýkal, ano čtete správně Žvátorová. Poprvé v naší soutěži jednotlivců si zahrála žena! A Veronika zanechala v premiérovém působení výraznou stopu. Sice ji od následného semifinále dělil jen malý krůček, když prohrála v supertiebreaku s organizátorem soutěže Lukášem Opavským, a nakonec nestačila v boji o páté místo na Ludka Smýkala, ale i tak dala jasný vzkaz do další sezóny.

To duel o druhé semifinálové místo Poláček – Smýkal šel jasným směrem, a to k Vladimírovi Poldovi Poláčkovi, a tak složení semifinalistů bylo kompletní.

29. 9. všichni borci nastoupili na antukové bojiště, aby svedli boj o postup do finále. To obstarali Piňos proti Poláčkovi a Opavský proti Remenecovi. Bojovnost a houževnatost jako vždy předvedl obhájce titulu Zbyněk Piňos a Poldu utavil 7:6, 6:3. Lukáš si řekl o vstupenku do finále vítězstvím nad Emilem poměrem 6:2, 6:3. O den později se tedy konalo rozuzlení X. ročníku, které mělo stejné aktéry jako loni, tedy Piňos vs. Opavský.

Oba hráči měli na finále tu správnou motivaci Zbyněk obhajobu a Lukáš odvetu z loňska. Nedělní finále začalo v 15 hodin a při zatažené obloze začalo výsledkově kopírovat scénář z loňského roku. Lukáš sice změnil taktiku na aktivní útok, ale nervozita byla znát, a i když byl Zbyněk pod neustálým tlakem, získal první sadu poměrem 6:2. Zbyněk nevyšel z defenzivy ani ve druhém setu, ale dokázal vracet míče z mnohdy neuvěřitelných pozic a nutil soupeře hrát další a další údery. Zbyňkova houževnatá bojovnost netrpělivého Lukáše zlomila a výsledkem 6:2, 6:4 se Zbyněk probíjoval ke druhému titulu a zároveň si našlápnul na hattrick do nového XI. ročníku, který začne na místních kurtech koncem května.

V boji o bronz to cinklo pro Prostějovského Poldu Poláčka, který výhrou nad Emilem poprvé získal umístění na bedně. Závěrečný epesní ohňostroj na počest všech hráčů a oslavu prvních kulatin naší soutěže zajistil a odpálil sám starosta obce Jiří Zips.

Pozornost zaslouží i nultý ročník tenisového singlového pavouku spoluorganizovaný bývalím šampionem naší ligy Ondřejem

Remencem. Spojení jeho LTLB (letní tenisová liga basketbalistů) a naší Bedík ligy vzniknul pavouk 20 hráčů na jehož konci si síly změřili (kdo jiný než) Zbyněk Piňos vs. Viktor Skulnik, tedy souboj vítězů napříč soutěžemi. V tomto exkluzivním souboji svoji morálku a lepší odolnost v krizového supertiabreaku opět předvedl Zbyněk Piňos a po loňském i letošním titulu v Bedi získal i první vítězství v tomto novém podniku napříč obdobnými soutěžemi.

S pozvánkou případně přihláškou do letošního XI. ročníku tenisových nadšenců spjatých s Bedihoštem je možné se hlásit na kontakt pořadatele Lukáš Opavský 774 146 747.

Útulna pro duši a tělo, z. s., meditační centrum

ÚTULNA PRO DUŠI A TĚLO A BEDIHOŠŤ

Útulna pro duši a tělo byla jako spolek zapsána v roce 2020, co jejímu vzniku předcházelo a kdo za tím stojí?

Krásný dotaz. Za vznikem meditačního centra Útulna pro duši a tělo stojíme s mým mužem oba, on i já. Na naší 16leté pouti se doplňujeme, jeden má nápad, druhý ho zrealizuje... když se energie u jednoho z nás nedostává, vzájemně se podpoříme, jsme tým. Rozhodli jsme se tedy s mým mužem vrátit se na místo, odkud pochází jeho dědeček – místní stolař Antonín Kousalík – tedy do Bedihoště. Můj muž zde v Prostějovské 64 vyrůstal, sázel stromy jako dítě, má k místu velký emocionální vztah. Rozsáhlé prostory domu, zahrady a bývalé stolárny vyložené vybízely k využití - i trochu jinému než jen k běžnému bydlení. K tomu, aby sloužily i lidem z okolí. Vzhledem k tomu, že jsme v té době byli už oba na cestě seberochoze, rozhodli jsme se vytvořit útulný prostor pro jógu, pro aktivní meditace, pro tanec, koncerty, workshopy.

S jakým záměrem jste místo zakládali?

Začnu odzadu. Vždycky, když od nás lidé z nějaké akce odcházejí, zdají se mi o malinko šťastnější... žijeme v době, které se říká turbulentní, provázejí nás změny, které se někdy dějí ze dne na den a ne vždy jsou příjemné. Lidská duše na takový neklid není ze své podstaty připravena. Naše bytost touží po klidu, po lásce, po radosti, naplnění. Lidé k nám chodí načerpat právě onu esenci klidu, sebelásky, znovu se rozpomenout, kým vlastně jsou. Původní záměr byl tedy pomáhat lidem na jejich osobnostní cestě, která někdy bývá hrbolatá. A někdy je zase krásná, přímá. Ať už je jakákoliv, každý nakonec dojde tam, kam má.

Prostory Útulny jsou velmi krásně a příjemně zařízené. Vybírali jste vše sami, nebo jste využili pomoc profesionálních interiérových designérů?

Z valné většiny si řešíme vše sami. Barvově, materiálově, technologicky. V jedné věci nám ale pomáhala má kamarádka Kamila Douděrová, kterou můžete znát s pořadu Jak se staví sen. Nápad obložit sloupky v meditárně kamenem je totiž její. Výběr kamene – břidlice – jsme už zase zvládli sami. A také ohledně způsobu vytápění vlastní meditárny jsme se poradili s odborníky, jde totiž

o samostatně stojící prostor v zahradě o 112 m², který není snadné vytopit. Takže máme podlahové topení, klimatizaci, která prostor vyhřívá, krb na dřevo a sálavé panely. Vše dohromady pak tvoří účelný, snad i designově zajímavý celek.

Pořádáte spoustu zajímavých akcí, jakým způsobem se Vám daří potkávat tolik inspirativních a kreativních lidí?

Lidé si nás nacházejí sami. V tom je ta krása a kouzlo. Kdo má přijít, přichází, kdo nemá, vůbec nás neosloví. Nebo o nás někteří naši účastníci řeknou těm správným, spíše bych řekla krásným lidem. Přesně takto jsme poznali Mantrovníky, Tranzan, Vojtu Violinistu a další úžasné hudebníky. Hodně akcí vedeme s mým mužem lektorsky také sami.

Pomáháte ve vaší obci veřejnému životu i v jiných oblastech?

Ano, vzhledem k tomu, že máme dcerku předškolního věku, spolupracujeme s obcí Bedihošť v oblasti přípravy programů pro nejmenší děti. V Útulně pro duši a tělo vystupují různá divadélka, loutková divadla, dřevění i nedřevění herci. My poskytneme prostor a veškeré zázemí pro rodiče i děti, obec program vždy většinou spolufinancuje. Tyto akce se staly krásnou tradicí. V prosinci nás čeká nádherné vánoční představení Divadla HUDBA Hvězda betlémská.

Jakým programem jste v Útulně začínali a které akce jsou pro Vás osobně nejdůležitější?

Úplně na začátku jsme začali pořádat jógové lekce. V srpnu 2019 jsme u nás doma měli svatbu a tudíž deadline pro dokončení meditárny a přilehlých prostor. A tak mohl začít první cyklus jógy. Jóga pak byla spouštěčem pro OSHO aktivní meditace, postupně jsme se stali OSHO meditačním centrem. Stále se učíme a rozvíjíme. A rozhodně se můžete těšit na další a další obohacující novinky.

Pro mě osobně je „srdcovkou“ Mohendžodáro, transformační ucelený systém rozvoje ženství. Být zdravou ženou s velkým Ž chce asi každá žena a u nás si tento sen mohou ženy splnit. Cvičíme posvátný rituál, tančíme, věnujeme se ženským archetypům, děláme meditace se silně ženským obsahem.

Na co se můžou Vaši příznivci těšit do budoucna, máte nějaké konkrétní plány nebo to necháváte plynout?

Letos v termínu 30. 6. – 2. 7. pořádáme už 2. ročník Festivalku v Útulně. To je krásná akce. Sice komorní a rodinná, přesto ale relativně velká, bude u nás okolo stovky lidí každý den. Chci vyzdvihnout podporu obce v souvislosti s parkováním a propagací, toho si velice ceníme. Celý areál zahrady i meditárna a všechny prostory ožijí hudbou, tancem, meditacemi. Proběhne šamanské bubnování, meditace s křišťálovými mísy a lyrou, dvě OSHO meditace, vystoupí řada kapel, které hrají hudbu s duchovním přesahem, krásnými texty, ke slovu se dostanou i mantry. Všichni, kteří na festival přijdou, si mohou zaspívat nebo zatančit, nebo jen ležet a poslouchat. Nikdo nic nemusí. Máme připraveno výborné vegetariánské jídlo, čajovnu i kavárnu. Srdečně zveme všechny, ke kterým se tato informace dostane!

Zabýváš se různými druhy terapií, co od toho může případný zájemce očekávat?

Pracuji s lidskou psychikou i fyzickým tělem. Jsou lidé, kteří nemají ustláno na růžích. Ve svém životě se ocitli v obtížné situaci. Jsou konfrontováni se ztrátou někoho blízkého, potýkají se s problémy při výběru partnera, opakují stále stejné chyby, jsou stresovaní. Mají finanční obtíže a blokují si hojnost. Někdy ženy nemohou otěhotnět nebo mají často nemocné děti. Problémů

bych mohla jmenovat hodně...

Pořád mám za to, že někde úplně na začátku všeho bytí byla radost. Proto pomáhám lidem znovu objevovat tuto radost a vnitřní štěstí. Pomáhám jim být sami sebou, žít život svůj, nikoliv někoho druhého, umět říci ne a nastavit si hranice. Zpracováváme různá traumata.

Další oblastí jsou regresní terapie, kdy se člověk ponoří do časů minulých a hledá příčinu rozporů v současném životě právě v minulosti. Nedávno jsem třeba jednu paní provedla jejím vlastním porodem. Došlo u ní k velké úlevě a pochopení. Takové situace bývají velmi silné. Pokud si člověk prožije nějakou událost, má mnohem větší šanci pochopit, proč se mu některé věci dějí. Z nevědomí dostanete danou věc do vědomí. A už uvědomění samo sjednává nápravu. Trvale už pak „víte“ a problém vymizí. Vzorce a schémata se rozpustí, a to dokonce i pro potomky klienta. V tu chvíli je celkem jedno, jestli klient nahlédl do svého dětství, do života někoho z předků nebo zjistí, že prožíval transgenerační trauma. Důležité je, že se může „odrazit“, pochopit, vše zpracovat a jít dál, dívat se dopředu, nesetrvávat v minulosti.

Samostatnou kapitolou je koncept **Terapie ženstvím**, který jsem vytvořila celkem nedávno. Inspirovaly mě k tomu samotné ženy se svými potřebami. Koncept je krásný, silný, moc mě těší posuny žen. Žena ke mně přijde zpravidla 10x, mám prostor jen a jen na ni. Terapie je vždy tvořena na míru konkrétní ženě, jsou to velice silná a prožitková setkávání. Pracujeme s tělem, s emocemi, s dechem, ke slovu se dostává sebeláska a nemalou součástí je vztah ženy k vlastní sexualitě. Vše narovnáváme, dosycujeme, léčíme. Využívám systém transformační psychologie.

Děkuji za rozhovor.

Více o terapiích, docházkových kurzech i o workshopech

naleznete na stránkách www.utulnaduse.cz.

Facebook a Instagram - Útulna pro duši a tělo.

Mgr. Radka Trampotová

spolumajitelka centra

psychoterapeutka a regresní terapeutka

603 295 696

Max Kašparů

Kapitola 29

Když pluješ na parníku a kolem dokola je jenom moře, začínáš chápat, že ať jedeme či plujeme kamkoli, vždy zůstáváme na témže místě vzhledem k nebi. (Andrej Siňavskij)

Nechal jsem se kdysi na Matějské pouti přemluvit svým spolužákem a nasedl s ním do kolotočové atrakce, která nás roztočila na všechny strany a kromě nevolnosti vyvolávala i pocit dezorientace v prostoru. Ještě po vysednutí se se mnou točil celý vesmír a tehdy více než jindy, jsem si uvědomil jak dobré je mít půdu pod nohama, jedinou stabilní jistotu v točícím se světě.

Poutová atrakce není jedinou příčinou která nás tu a tam roztočí, lépe řečeno vytočí, a my máme v tu chvíli pocit, že ztrácíme stabilitu duševní, duchovní, citovou nebo existenční.

Takové situace mohou vést až k těžkým nevolnostem, kdy máme touhu „vrhnout“ něco ze sebe či do sebe anebo se vrhnout někam, kde bychom ulevili následkům vnitřní nepohody.

Pokud je nám nevolno v toboganu na matějské pouti, můžeme zavolat na obsluhu, ta zastaví atrakci a my vystoupíme na pevnou zem – i když už ne sami, ale s ostudou a s posměchem od těch, kteří by do takové atrakce nikdy nasedli.

Jiná situace bývá na kolotočích života, kde můžeme mít často dojem, že obsluhující zřízenec usnul a naše volání neslyší. Následně navíc zjistíme, že jsme si kola našich problémů roztočili sami, dobrovolně nasedli a že žádná obsluha ani neexistuje. Pokud chceme přežít, musíme vyskočit a sami zastavit splašený stroj. Tehdy přichází chvíle, ve které hledáme okamžik výskoku a místo dopadu.

V takové situaci je nejlépe vyskočit co nejdřív, dokud ještě nejsme úplně dezorientováni. Ale zároveň je důležité mít vždy předem připravené místo, které je pro náš pád bezpečné.

K radosti lidské duše patří nalezení místa, které ať jdeme či plujeme kamkoli, zůstává vzhledem k našim cestám stabilní. Také Ježíš

nám slíbil, že po svém odchodu k Otci nám taková místa připraví.

Kapitola 30

Ctnost se chová často jako plíseň, s oblibou se chytá staroby. (Příslaví)

Vyznělo by trapně i směšně, kdyby se majitel prastarého parního válce chlubil tím, že na silnici ještě nikdy neplatil pokutu za překročení maximální rychlosti. Důvodem této „ctnosti“ by nebyla řidičova snaha po respektování silničních předpisů, ale neschopnost jeho starého vraku se k dané rychlosti vůbec dopracovat. Podobně směšně by vyzněla chloubka trosečníka, že na pustém ostrůvku neškodí lidem, nebo věrnost kosmonauta, který v době, kdy byl sám v kosmické lodi na oběžné dráze Země, zůstal věrný svojí ženě, která pobývala daleko na planetě.

Takové chlouby nelze brát jako ctnosti, protože vycházejí z nedostatku příležitosti ke zlému.

Podobně nelze vzdávat chválu lékárníkovi, který do medikamentů dává jen to, co do nich podle receptury patří, učitel za to, že učí děti správně pravopis a násobilku, řidiči autobusu za jeho střízlivost za volantem nebo zubnímu lékaři za to, že nám vytrhl nemocný a nikoli zdravý zub.

Taková dobrota nevychází jen z laskavosti srdce, ale z profesionální povinnosti. Má-li být lidský skutek hodnocen jako akt lásky nebo oběť, musí překračovat pouhou povinnost a nesmí vycházet z nemožnosti konat zlo. Každým skutkem lásky totiž člověk překračuje hranici svých povinností a v každé lidské oběti dává přednost prospěchu pro druhé před prospěchem vlastním, respektive před sobectvím.

K radosti lidské duše přispěje nalézání radosti ve skutcích, které překračují jak běžnou povinnost, tak odmítnutou možnost konat zlo. Tuto radu dává na řadě míst v evangeliích sám Boží Syn, když doporučuje sebezápor, nezištnou lásku a oběť pro druhého.

Historie pošty v Bedihošti

Poštovní schránka na rohu ulice – Jiří Wolker Host do domu (1922)

Současný vývoj kolem služeb České pošty mne přivedl k malému zavzpomínání nejen nad historií naší bedihoštské pošty a připomněl mi i v nadpisu zmiňovanou báseň Jiřího Wolkeru

K československé poště – později tedy k české poště jsme měli v rodině vždy dobrý vztah. Pracovníci pošty ať už „poštmistrové“ či „listonoši“ byli pro nás posly dobrých a občas i méně dobrých zpráv od našich příbuzných a přátel. Už jako malý kluk jsem obdivoval, jak malá dopisní obálka ofrankovaná známkou v hodnotě 0,60 haléřů či pohled s 0,30 haléřovou známkou případně korespondenční lístek vložené tehdy ještě do modré poštovní schránky, může být během dvou či tří dnů doručen na opačný konec republiky nebo dokonce do zahraničí.

Bedihoštská pošta má svoji dlouholetou tradici. První poštovní úřad byl ve Václavovicích v domě kde dnes bydlí paní Maštaliřová a byl zde i byt pro „poštmistra“, jak se tehdy nazýval poštovní úředník. Toto povolání bylo velice vážené a bylo, jak se tehdy říkalo „pod penzí“. Úřadoval zde pan pošt mistr Karel Šlachta – otec někdejšího zdejšího učitele. Po přestěhování pošty do současných prostor se tomuto domu říkalo ještě dlouho „na staré poště“. Vzpomínám si, že v Bedihošti bylo rozmístěno snad 4–5 tehdy ještě modrých poštovních schránek (oproti dnešním dvěma), které se vybíraly 2x denně, zatímco v Prostějově několikrát za den a výběrčí schránek vždy vyměnil kovový žeton s uvedením dalšího času vybrání obsahu poštovní schránky.

Ze svých klukovských vzpomínek si vzpomínám na „poštmistra“ pana Nevěřila, který býval v budově dnešní pošty, později ho vystřídal pan Holinka a dnes tu máme již dlouhá léta ochotnou paní „poštmistrovou“ statečnou ženu paní Kalabisovou. K vybavení pošty tehdy patřila mimo jiné velká váha, na které se vážily k přepravě podávané balíky, přístroj, kterého se pomocí morseovy abecedy přijímaly a odesílaly telegrafické zprávy a také speciální telefonní kabina, do které vám pan pošt mistr spojil objednaný telefonní hovor. Na rozdíl od dnešní pošty se na poště neprodávaly žádné „mončičáky“, losy a jiné artikly, které neměly s poštou nic společného. Prostě pošta byla jakýmsi přístavem, ze kterého odcházely a přicházely dobré i méně radostné zprávy, balíky a balíčky s nejrůznějším obsahem.

K legendám bedihoštské pošty kromě výše jmenovaných „poštmistrů“ patřili „listonoši“ – dnes doručovatelé, kteří roznášeli poštovní zásilky jejich příjemcům. V Bedihošti byla takovou legendou po dlouhá léta paní Hedvika Konečná a obce Čehovice a Hrubčice obsluhoval rovněž dlouhá léta listonoš pan Solař. Tehdejší listonoši byli vybaveni pro případ nepřízně počasí širokou „perelínou“, velkou koženou poštovní brašnou, ve které měli uloženu poštu seřazenou v pořadí ulic a domů pro jednotlivé adresáty a jako dopravní prostředek jim sloužilo jízdní kolo. Kolo nesloužilo ani tak k jízdě, ale jako nosič či věšák různých balíčků určených k doručení. Podle toho jste přesně identifikovali, že se jedná o kolo pana listonoše či paní listonošky. V případě objemnějších zásilek dali adresátovi avízo a adresát si pak osobně zásilku vyzvedl na poště. Samozřejmostí bylo i to, že ve výplatní termíny přinášeli adresátům důchody či jiné finanční částky. Nevím, zda tehdy někoho z našich listonošů napadlo, že by mohli být přepadeni.

Určité osobní vlaky – ranní a večerní vozily poštovní vůz. Na bedihoštské nádraží k danému vlaku vozili na vozíku poštu listonoši k další přepravě směr Brno či Olomouc. V poštovním voze byli dva poštovní „manipulanti“, kteří přebírali, resp. předávali poštu od listonošů. Na bedihoštské nádraží tak kromě bedihoštských listonošů dojížděl s vozíkem zapřaženým za kolem také listonoš z pošty v Kralicích – tuším p. Filip či Filípek. No a když jsme chtěli, aby byl dopis doručen co nejdříve, prostě jsme si počkali na příslušný vlak vezoucí poštovní vagon a vhodili ofrankovaný dopis do schránky poštovního vozu. Takto odeslaný dopis byl orazítkován speciálním razítkem vlakové pošty. Jedním z „manipulantů“ v poštovních vagonech byl i bedihoštský občan pan Jan Krč, který byl pracovníkem nádražní pošty v Prostějově, odkud byly vypravovány poštovní vagony směr Konice – Moravská Třebová – Česká Třebová. Kdysi z Prostějova jezdily parní vlaky po této trase nazývané Moravská západní dráha.

V době „bezmobilové“ byla také hojně využívána služba zasílání telegramů, kterými se sdělovaly krátké zprávy ať už radostné či méně radostné. Cena zprávy byla stanovena podle počtu slov a za slovo se platilo tuším 30 haléřů. V mimoprovozní době pošty pak tyto telegrafické zprávy přijímala pověřená telefonní stanice a ta zajistila co nejrychlejší předání adresátovi. V Bedihošti tuto službu zajišťovali manželé Vybíralovi – kteří provozovali místní pobočku Uhlých skladů a byli tak jedni z mála obyvatel, kteří měli zavedenou telefonní linku.

S rozvojem automobilismu byla postupně vlaková pošta nahrazena „autopoštou“ – třeba i speciálně upravenými autobusy Š RTO. To je ale už hluboká historie. Po letech byla modrá barva poštovních schránek nahrazena oranžovou barvou, takže i v úvodu zmiňovaná báseň Jiřího Wolkeru ztratila svoji hodnotu.

Dnes, kdy sleduji dění kolem poštovních služeb, se mi čím dál více vybavují vzpomínky na to, jak jsem vnímal vážené povolání „poštáka“. Díky mým rodičům jsme měli docela čilý poštovní kontakt s příbuznými a přáteli a s určitou zvědavostí jsme nedočkavě očekávali příchod paní Konečné do naší ulice, zda nám nenese nějaké psaní. Tehdy byly běžně na naší poště zajišťovány i nedělní služby v délce asi dvě hodiny a když jsme očekávali nějakou důležitou zprávu, zašli jsme i v neděli se zeptat, zda nemáme nějakou poštu....

Je samozřejmé, že v souvislosti s rozvojem moderních komunikačních prostředků není už poštovních služeb tolik zapotřebí, ale přece jen si myslím, že rušení pošt je poněkud předčasné....

Možná je i chybou dřívějšího managementu, že si nechala vzít spoustu služeb, které pošta dlouhá léta zajišťovala a dopustila, že tyto služby na převzaly různé společnosti patřící často i nadnárodním společnostem.

Nyní jen doufejme, že současná situace s likvidací pošt se bude ještě dlouho Bedihošti vyhýbat

Abyste dostávali co nejvíce radostných zpráv ať už poštou, mailem či mobilem případně prostřednictvím sociálních sítí přeje všem čtenářům Bedihoštského zpravodaje

Václav z Václavovic

P.S. Pokud by měl někdo ze čtenářů zájem dovědět se o historii pošty něco víc, zejména někdejší technické vybavení pošt, doporučuji návštěvu například poštovního muzea ve Vyšším Brodě na Šumavě.

Pohlednice Bedihošť z roku 1935

Bedihošťské hody 2023 - fotogalerie

Zpravodaj obce Bedihošť | číslo 57 | Květen 2023

Redakční rada: Jan Pospíšil, Václav Adam, Jiří Zips.

Příspěvky můžete zasílat na e-mail: obec@bedihost.cz, nebo v písemné formě předat na OÚ Bedihošť.

© Grafická úprava a sazba: Jan Pospíšil | Tisk: www.digipress.cz | Vydal: Obecní úřad Bedihošť | Náklad: 450ks

Toto číslo vyšlo 24. 5. 2023. Nevyžádané podklady se nevracejí.